

No e
la vale

Els
céntim
que s'
de Ma
Mag
per en
deixar
En
afortun
gut en

Lo g
desem
de mar
Per
dria de
Enc
Massa
llas! E

Dura
sumit
trenta
L' es
acredit

Vá
dels m
consu
jes. U
no té
Lo r
las par
¿No

Des
han pu
¿Ser
á la ba
brújul

De
los set
podrán
Y no
rán pe

Jo
fort á
cialme
Cuba.
Jo n
honor
Men

hen rep

colorchecker CLASSIC

calibrite

mm

Mitj, 20.

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

UNA ENTRADA PELUDA

La cansó del Tururut:
qui gemega ja ha rebut.

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIÓ: Libreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

UNA ENTRADA PELUDA

La cansó del Tururut:
qui gemega ja ha rebut.

LOS PROTECTORES DELS MAMBISSOS

Los ciudadanos dels Estats Units de América aviat se 'l'haurá de cambiar lo nom de *yankees* pel de *manyeftas*, en vista de que en tot lo mon no ha gent mes amant de ficarse en lo que no 'ls importa.

Ara, tot d'una, s' han proposat pendre cartas en la jugada que la nació espanyola está sostenint á Cuba, y será necessari que Espanya, plena de dignitat s' aixequi com un sol home, pera dir als dels *United States*:

—¡Cuidado, *misters!* No juguém.

Perque, la veritat es que passa de la ratlla lo que ha vingut sucehint fins ara á propósit de la dítiosa insurrecció cubana. Es públich y notori que 'ls insurrectes de la manigua han trobat tots los estímuls y han tret tots los recursos de la República Nort-Americana. Allí van organisar sas descaradas conspiracions contra la mare patria: allí ván entrar en tractes ab la Lliga dels sucraires *yankees* pera destruhir la producció antillana: allí vá armarse, en una paraula, l' indigne tripioch, que ha posat á una colla de fanátichs al servey de una cáfila de mercaders sense conciencia;

Las expedicions de recursos, armas, municions y demás elements de destrucció, que han desembarcat en las costas cubanas, han sortit totas dels Estats Units. Per cada vint que han fet felisment la travessia, se 'n ha detingut una per las autoridades de la República (salvar las apariencias es lo que importa); pero no s' ha donat encare 'l cas de que 'ls culpables del delict de contrabando de guerra hajan suferit ni una sola vegada 'l castich degut per part dels tribunals americans.

La mateixa indemnizació Mora, que ab tanta oportunitat se 'ns vá exigir al principi de la guerra, s' asegura qu' en molta part vá ser invertida en recursos destinats als tigres de la manigua.

Diguin, després de tot aixó, si no n' hi havia mes que de sobras, pera tirar la capa al toro.

Donchs, no senyors. Los Estats Units que tenen la qualitat típica de creixers davant dels débils y de arronsarse davant dels forts y poderosos, han cregut que podían fer alguna cosa mes en favor dels seus amichs de la estrella solitaria.

Mentres Espanya ha seguit ab aquests una conducta excessivament benigna, inspirada en las fatleras pacificadoras del heroe de Sagunto, 'ls Estats Units han vist la cosa ab mal dissimulada complacencia. Los insurrectes han sembrat la desolació y l' incendi per tota l' isla: han arborat pobles y canyaverals, ingenis y fábricas; han destruhit ferrocarrils y telégrafos; han posat lo matxeteig á l' ordre del dia; han sembrat la mort y l' espart per tot lo país, y 'ls Estats Units no s' han recordat tant sols de que á Cuba hi havia compatrioticus seus, exposats á sufrir las horribles conseqüencias de tan salvatjes devastacions.

Pero apenas Espanya resolt cambiar de táctica y fer la guerra com s' ha de fer, es á dir: ab energía y sense contemplacions: apenas envia á Cuba á un general, com en Weyler, disposat á cumplir las aspiracions de la opinió pública, cansada de tants estragos y de tanta impunitat, ja tenim als senyors senadors de Whashington, prenent un acort qu' es davant del Dret internacional una soberana impertinencia, y davant de la nació espanyola un verdader insult.

Aquells pares graves de la patria *yankee* demanan que 'l President de la República inviti al govern espanyol á reconeixer la beligerancia dels insurrectes.

Vegin si la rahó 'ns sobra al nomenarlos pares *graves*, quan han sapigut pendre aquest acort sense que 'ls escapés lo riure.

No hi ha dupte, que si Mr. Cleveland s' arrisca á donar aquest pas, Espanya en massa, com un sol home, sabrá contestarli dignament.

Ningú té dret á inmiscuirse en los nostres assumptos interiors, y en lo cas concret de l' insurrecció de Cuba, menos que ningú la nació nortamericana.

D' altra manera sería precis reconeixer á tot mal vehi no sols lo dret de calar foch á casa nostra, sino la facultat de impedirnos fer us de las bombas pera l' extinció del incendi.

Si 'ls Estats Units, adoptant la disfressa de humanitaris, temen qu' en l' exercici de la guerra pot Espanya excedirse, castigant ab duresa als autors de tantas y tantas tropelias, será menester que deixin de mirar la palla en l' ull agé, pera fixarse en la viga que portan ells en los ulls propis.

Perque may Espanya arribará als graus de crueltat que han empleat los *yankees* contra 'ls infelissos *pellserafas*, cassats y exterminats com fieras, y no per reprimir insurreccions, sino per apoderarse dels inmensos terrenos que possehian. May Espanya empleará ab la rassa negra 'l despreci permanent y ofensiu ab que 'ls

LOS VEHINS DE DON ARSENI

—¿Qué devían volgué dí aquells xiulets?
—Que la comedia no agradava al públich.

yankees la distingueixen, despreci que 's posa de relleu moltes vegadas ab salvatjes *lynchaments* y altras tropelias impropias de un país civilizat.

Desenganyinse 'ls ciudadanos de la República del Dólar; ab aixó de ser ó no ser humanitaris, succeheix com ab alló altre de ser porch ó ser senyor: se n' ha de venir de mena.

Y si no 'ls bastés á aquells *Misters* la convenció de sa propia conciencia pera contenir sas intemperancias, Espanya, sola ó ben acompanyada, sabria respondre 'ls com es degut y com es propi dels pobles dignes que tot ho sacrifican al seu honor y á la seva independencia.

Consti ara y sempre, que la nació espanyola, quan té rahó, no conta may ni 'l número, ni l' importancia dels seus enemichs. Tal es la seva tradició honrosa, y sabrá mantenirla íntegrament mentres li quedí un alé de vida.

Que 'ls Estats Units constituheixen una nacionalitat poderosa y rica, ho sabem de sobras: que té or per colgar á mitj mon, será veritat; pero consti que no 'n té prou per aniquilar las energias espanyolas.

Al cap de vall més val batres ab qui estima 'l vil metall sobre todas las cosas, que ab qui alenta sentimientos menos materialisats. Contra 'l primer todas las feridas resultan mortals. Punxéu per alló abont volguéu un sach de monedas, y tota la riquesa en ell continguda s' escorrerá pel forat.

P. K.

A PENAS ha arribat ja diu qu' ell ho sab tot. Que per acabar la guerra s' ha de fer aixó ó alló. Que per pacificar á Cuba, se li han de donar tals ó quals reformas.

Los polítichs de la restauració han fet tot lo imaginable per conservarli 'l prestigi. Ja cal, donchs, que 's preparin pera tenir malsde-cap, enredos y disgustos.

Y tot per no haver escoltat la veu unánime del país, qu' está dihent:—Tapeuli la boca á n' aquest héroe!...

A un sargento, á un tinent, á un subaltern qualsevol se li encarrega 'l mando de un petit destacament aislado. (Sistema Martínez Campos.) De sopte 's veu acossat per l' enemich, en número tan considerable, que tota defensa es temeraria. Se rendeix, lo desarman y 'l deixan anar... ¿Quina será la seva sort?

Cassos s' han vist: uns han anat á presidi, altres han sigut fusellats. (També sistema Martínez Campos.)

Aixó deu ser molt just: quan se practica senyal que estará molt acomodat á l' ordenansa militar. Ni ho nego, ni ho discuteixo.

Pero, presentém la cosa mes en gran.

Ja no es un simple sargento, ni un pobre subaltern, sino tot un capitá general ab los tres galons corresponents, qui reb l' encárrech de defensar la integritat de la patria. Ja no es un petit destacament la forsa que se li confia, sino un exercit formidable de 150,000 homes. Y quan tothom espera que cumplirá las sevas ofertas, tot de un plegat l' enemich se li enfila á las barbas y l' accorrala de la manera mes trista. No 's rendeix; pero abandona 'l mando. ¿Qué se li fá quan torna 'l seu país?

¿Se 'l sotmet á un consell de guerra? ¿Se 'l envía á la barra?

Res d' aixó: ans que tot se li dispensa per part dels elements oficials una recepció aparatosa y provocadora... y després ja hi ha fusellament.

Al ciutadá que davant de tal escándol no 's pot contenir y xiula, se li clava un tiro per l' espatlla.

Y justicia es feta!

Lo telegrama enviat per en Cánovas al ex-héroe, á sa arribada á la Corunya es un modelo de adulació rastroera.

Traduhit al llenguatge de la franquesa, ve á dir lo següent:

«Los que venim alimentantnos ab lo caldo del presupost, seriam uns ingrats si 'ns olvidéssim del home providencial que vá portarnos las gallinas de Sagunto.

¿Quins abismes mes amples y fondos no van obrintse entre 'ls governs de la Restauració y la patria!...

Lo jove Tomás Catuelo mort en la vía pública per l' abominable delict de haver xiulat, tenfa dos feridas de bala, que pel calibre corresponían l' una al fusell reglamentari de la guardia-civil y l' altra al revólver de ordenansa del cos d' ordre públich.

Senyal de qu' entre 'ls esbirros del govern hi havia verdadera emulació en cumplir las ordres dels seus superiors.

Un nou motiu de gloria per la restauració, per en Cánovas y per l' ex-héroe de Sagunto!

Copio 'l següent extracte de un article del *País* dedicat á n' en Martínez Campos, que ha sigut telegrafiat á un periódich local:

«Haveu arribat á casa vostra, entre 'ls alarits del poble, y custodiad per la guardia-civil com reo de un crim de lesa-patria.

»La Providencia sab disposar á temps anómalas coincidencias. A conseqüencia de vostra arribada s' ha derramat sanch del poble de Madrid, y 'l país escriurá ab son dit rígit é implacable, mullat en aquesta tinta generosa: «General, malehit síchau! La patria 'us maleheix.»

Aquesta es la veu del *País*.

Está bé la conferencia donada 'l diumenje en lo *Teatro del Tivoli*, per D. Odón de Buén, interessant la formació de una *Lliga popular republicana*, disposta á treballar pel restabliment de República per tots los medis, los legals y 'ls revolucionaris.

Aquesta es la bona doctrina y sempre está bé exposarla. Pero hauria estat millor que nostre amich no hagués dirigit certs atachs á algunas agrupacions, que precisament sustentan los mateixos punts de vista.

No aprobarém may nosaltres que per obtenir certs cárrechs públichs s' entri en conxorxas immorals ab los monárquichs, perque preferim honra sense cárrechs á cárrechs sense honra; pero no es just que de las culpas que pugan haver comés alguns individuos tingan de serne responsables las agrupacions en que militan.

Ademés: á la unió y al us dels procediments decents morals y justos s' hi vá per medi de la concordia leal y no apelant al descrédit sistemátich.

Una pregunta:

Si á n' ell, que se 'n ha anat de Cuba de la manera que tothom sab, al desembarcar á la Corunya 'l varen rebre ab salvas d' artilleria y tocantli la marxa real ¿qu' s' haurá de fer pel valent soldat Matías Vilanova, que ab catorze feridas al cos, lluytava valent, contra 'ls mambiessos que 'l rodejavan?

Calli 'l govern y respóngui la patria.

Renyida y gloriosa acció la sostinguda pel general Luque en Paso Real de San Diego (Vuelta de Abajo.) En Maceo s' havia parapetat en aquest poble ab las sevas forsas, y de alló vá expulsarlo la columna de las tropas espanyolas fentli deixar sobre 'l camp de batalla 62 morts y 200 ferits. Lo general Luque sigué ferit en una cama, á pesar de lo qual continuá dirigint l' acció. Nosaltres tinguérem 33 morts y 51 ferits.

La noticia de aquesta renyida y gloriosa acció de guerra se conegué á Madrid, en lo precís moment en que allí arribava l' ex-héroe de Sagunto.

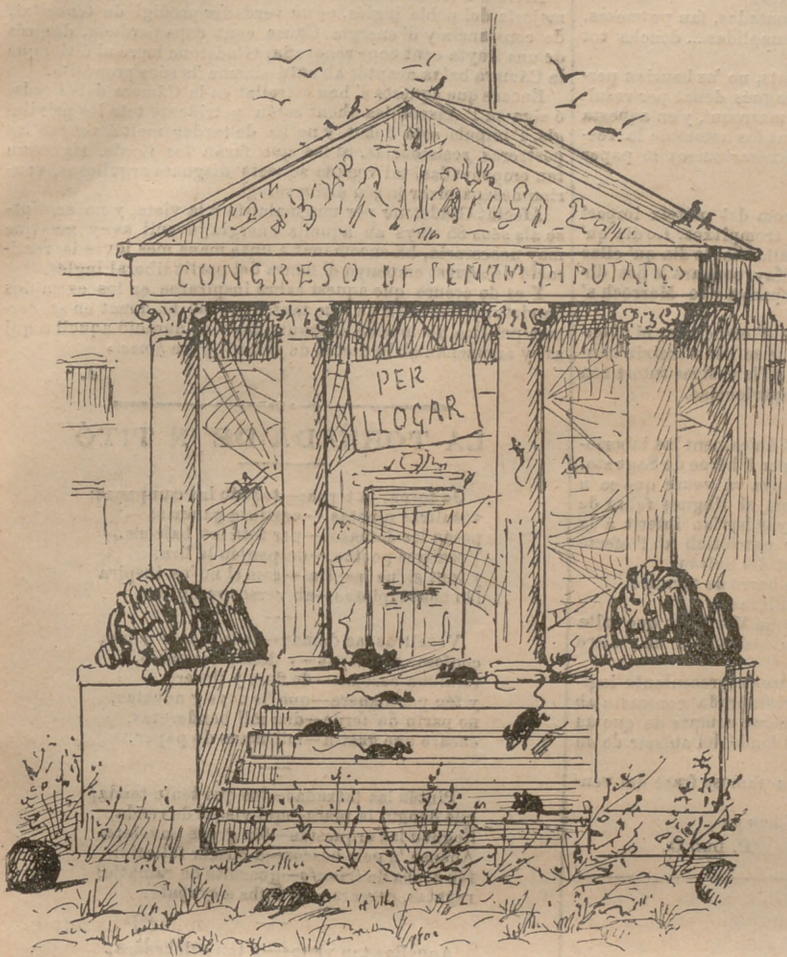
Coincidencia que demostra que no son tan necessaris los homes dels grans prestigis, perque 'ls nostres soldats se batin ab l' enemich ab lo valor, l' activitat y l' energia, que vol, desitja y espera la mare patria.

Lo próxim dissapte publicarem número extraordinari, dedicat al *Carnestoltes polítich* que tant ens será divertint.

Ab la publicació de dit número que está ilustrat per distingits artistas, procurarem correspondre al favor que 'ns dispensan nostres estimats lectors.

CARTAS DE FORA.—*Cherta*.—En un dels punts mes céntricos de la població viu lo secretari del Ajuntament, pagantli 'l lloguer la corporació municipal. Té lloch tan sobrat que relloga una botiga trayentne de 4 á 6 rals diaris y encare li queda puesto. ¿Cóm se comprén que l' Ajuntament no utilisi aquest local per algun dels serveys públichs? Aixó es lo que 's pre-

LO CONGRES EN TEMPS FUSIONISTA

En lo temple de las lleys hi passen cosas divinas: estant obert, grans enredos; estant tancat, grans trenyinas.

dejant, y en l'atmosfera, avuy tant enervada, se condensaria la tempestat de la indignació general, y de aqueixa tempestat sortiria 'l llamp revolucionari, que fa vintitú anys invoca en vá l' ilustre desterrat de París.

Veus aquí com ab l' unitat en l' aspiració pot forjar-se també l' unitat en lo procediment per realisar-la. Tal es la nostra solució. Qui 'n tingui un' altra de més práctica que la manifesti. Qui més hi sápigua que més hi diga.

P. K.

GENT PREVISORA

(ENTRE FUSIONISTAS)

—Pássiho bé, senyor Domingo.
—¡Hombre!... no me 'n adonava; ¿Qué 'n conta? ¿quinas noticias té de política?

—¡Malas! Los ministros diu qu' están continuament barallantse; l' un no vol arriar velas, l' altre en tot hi posa obstacles, aquest sempre está parlant de dimitir y aná á casa; aquell ni que l' afusellin per res del mon vol anársen... Li juro, senyor Domingo, que 'ls escándols que allí s' arman son més propis d' un safreig que de un govern.

—¿Y en Sagasta?
—Lo mateix home de sempre: mirant si ab bonas paraulas pot apaciguar 'ls companys y fer caminar la barca; pero aquest cop son inútils panyos calents y camándulas, los ministros están tips y embafats los uns dels altres, y 'l dia menos pensat tot lo castell se 'n va enlayre. —¿Y qué passará llavors? ¿Com s' ho arreglará Don Práxedes per combiná un nou govern?
—¡De cap modo!... La escombrada será general.

—¡Qué diu!
Lo que sent. De no acabarse

la guerra del ministeri avants de quatre senmanas la fusió se 'n va á passeig sense remisió.

—¡Caramba! ¿Vol dir que la cosa está tant y tant enmaranyada?
—Ja veurá com ho endavino; tenim al senyor Sagasta á punt d' anar daltabaix.
—Y llavors ¿qué se 'ns prepara? ¿qui pujará? ¿en Canalejas y en Campos?... ¿No pot donarme una miqueta de llum sobre aixó?

—Pujará en Cánovas.
—¿De veras?

—Ho sé de cert. La séva colla á horas d' ara ja ho está disposant tot per quan los cridin á taula. Don Antón té ja 'ls ministros ab la casaca posada; las llistas dels empleats, subsecretaris, arcaldes, generals, gobernadors y demés cárrechs y gangas están fetas diaz há, y ara 'l mónstruo las repassa.
—¿De modo qu' es ja segur que vé una situació Cánovas?
—Tan, com que ara jo y vosté estém parlant ...

—Donchs ¡alantel!...
—¿No vé al circulo fusionista?
No: tinch d' aná... á un' altra banda.

**

Lo senyor Domingo 's posa á corre cap á la Rambla y passat lo *Principal* se fica dins de una casa.
—Déu lo quart; ¿no fora aquí lo casino dels de 'n Cánovas?
—Sí.

—Donchs me farà 'l favor incontinent d' apuntarme.
—¡Ah!... Vosté, naturalment deu ser conservador.
—¡Vaya! Conservadó... y molt capás de desempenyá una plassa.
—Está bé, farém que consti. ¿Lo nom?

—Domingo Panarra.—
Lo secretari l' inscriu en las llistas de la casa, y á continuació del nom hi anyadeix aquestas ratllas:
«Es conservador d' avuy
y té l' onze mil quaranta
entre 'ls que s' han apuntat
y desitjan una plassa.»

C. GUMÁ.

LA DESPEDIDA

Loch de la escena: palau del emperador.

Muley-Hassan y 'l Garnit, en amistosa conferencia.
—Y bé! ¿cóm está l' assumpto Espanya?
—Arreglat, Senyor. ¿Qué volén que jo no arregli, tractantse de servir á vostra magestat?
—Esplicat: ¿quins pactes heu fet ab aquest del casco?

—Li prometo vint milions.
—¡Garnit! ¿Vint milions per una insignificancia com la de Melilla?

—¡Sosseguévos! Jo hi us dit vint milions; pero encare no sabéu vint milions de qué.
—¡Ah! ¿Son de xavos?

—Poch se 'n hi falta. Hi fet escorcollar tot l' imperi, los plans, las montanyas, los palaus dels richs y las casas dels pobres, y he anat recullint tota la moneda sospitosa.

—¿Per qué no n' hi posavas de falsa?
—No n' hi ha necessitat: ja veuréu com los vint milions que prometém—fixévos bé en la paraula—que prometém á Espanya, ben contats y garbellats, venen á convertirse en una miseria.

—¿Cóm l' has arreglada la cosa? Esplicat.
—Primerament hi marejat á don Arseni, obligantlo á conversar set horas cada dia del mateix assumpto; quan l' he tingut ben ensopit, li he donat á entendre que... pero ¡caellú!... cabalment ell está entrant...—

Apareix don Arseni á la porta, y deturantse ab ayre respectuos, exclama:

—¡Aláh es gran!... ¿Hi ha permis?
—Passa, cristiá, passa—respón l' emperador, encenent á tota pressa la pipa, á fi de tenir lo recurs de fumar quan no sápigua qué contestarli.

Lo Garnit se mossega dissimuladament los llabis y 's posa en guardia.

L' embaixador espanyol s' adelanta uns quants passos, fa las cortesias que marca la urbanitat mussulmana y diu ab tó magestuós.

—Muley, me 'n vaig.
—Bon vent... y Pelayo nou: que Aláh 't guihi y t' acompanyi. ¿Estás content del desenllás que han tingut las nostras qüestions?

—Contentíssim. Ja devéu sapiguer pel vostre ministre Garnit, que...
—Sí: ara m' estava explicant que t' ha aixecat... dich, que t' ha donat todas las satisfaccions per tú demanadas.

—Ab motiu de lo qual, vinch á despedirme de vos, perque demá á primera hora munto á caball y me 'n torno á Espanya.

—Adéu, cristiá. Pél camí pósat un mocador al coll, que 'l temps ha refrescat, y á l' edat teva un constipat sol tenir malas conseqüencias. ¿Ja tens los diners?

—Sí: tinch lo primer plasso. Suposo que pel que toca ais demés, ni hi haurá la menor...—

—¿Vols callar? Passa quan vulguis... y ho trobarás tot á punt.

—Emperador... adéu... ¡Salut y prosperitat!
—Aláh 't guardi, general. Recados á la familia, expressions

DESESPEROS AGRICOLS

LO VI

—¡A mí ningú 'm vol y 'm llensan
¿Qué haig de fer pobre de mí?

LO BLAT

—Donchs de mí ningú se 'n cuyda
y 'm moro d' escanyolit.

LAS DISFRESSAS DEL ANY

CARLISTA.

Continuament ocupat
en 'nà pel mon fent l'armat.

CONSERVADOR.

Beure, cobrar y omplí 'l bot...
y la lley sobre de tot.

SILVELISTA.

Una nova agrupació
que ara 's limita á fer pó.

REVOLUCIONARI.

—¿M sublevo desseguit
ó bé me 'n tornare al llit?

una revelació important respecte al crim pel qual havia sigut condemnat á mort, la justícia ordená que li afuixessin l'argolla.

—A veure ¿qué teniu que dir?—li pregunta 'l magistrat.

Y 'l reo, després de fer un esbufech, exclama:

—Tinch que dir... ¡Reculleres!... Tinch que dir que m' ofegae... Assó es lo que tinch que dir.

Lo mateix li passa á n' ell.

Vol parlar, y al últim no pot dir res mes sino que a Cuba s' ofegava... y que aquí á Espanya s' asfixia.

El primer que va donarli l'abrassada de ben-vinguda, sigué 'l general Moltó.

Un moltó.
May ab mes rahó podrá dirse:—Deu els cria y ells s' abressan.

¡Y encare ha dit que si tant convenia estava disposat á tornar á Cuba durant lo próxim mes de Novembre!

Aquest mes de Novembre 'l té encastat al cervell. Pel mes de Novembre volia emprendre la campanya enérgica que havia de produhir dintre de un plasso breu la pacificació de la isla.

Y ara, pel mes de Novembre voldria tornarla á comensar.

Y no considera que desde avuy tindria de celebrar la seva festa 'l dia 2 de Novembre.

Novembre, 2: la commemoració dels fiels difunts; vulgarment, *dia dels Morts*.

Conech á un tintorer, que 's dedica á treure tacas de la roba, que al enterarse de que no s' havian trobat motius pera processar á n' en Bosch y Fustegueras, determiná adornar la seva botiga ab lo següent rétol:

«**Á LA JUSTICIA HISTÓRICA.—QUITA-MANCHAS**»

El Globo, periódich de Madrit, s' ha fet monárquich. Hi ha que consignar que la seva tripulació ha fugit felisment de la barqueta posant á salvo las sevas conviccions republicanas.

Questió de un cambi d' empresa, que involucra un cambi de redactors, y que probablement ocasionará la perdua de tots los suscriptors antics del periódich.

Després de lo qual podrá repetir-se alló tan sapigut:

«Y *el Globo* en tanto sin cesar navega por el piélago inmenso del vacío.»

Després de las xiuladas de Lugo, Valladolí Madrit, l'ex-héroe ja arribat á puesto, diuhenque vadir:

—Más creí que hubiera sido.
De manera qu' ell mateix ha arribat á coneixer que 'n mereixia mes.

Los fusionistas se proponen obsequiar ab una artística planxa al seu jefe l' incomparable D. Práxedes.

Se sol dir que Deu dona fabas á qui no té caixals.

Y per lo vist, els fusionistas regalán planxas á qui per res las necessita, per la rahó senzillíssima de que *ell mateix se las sab fer*.

En Bosch y Fustegueras exempt de tota responsabilitat. Un jutje, qu' entre paréntesis, es un gran amic de 'n Romero Robledo, aixís ho ha declarat en tota forma.

Los regidors encausats se diu que serán objecte de un auto de sobresseiment, lo qual vol dir que no 's troba motiu per molestarlos.

¡Y en cambi 'l marqués de Cabriñana ja té una causa á sobre, haventse li concedit la llibertat provisional mitjansant fiança!

Está de sobras probat
que en este mundo traidor
el que 's fica á Redemptor
surt sempre crucificat.

Refrans de nova invenció:

«Pot mes la *trastienda* dels governants, que la indignació del país.»

«Ab palla y temps... se giran las truytas.»

«Qui té la paella pel mànec, fregeix; qui no la pot agafar, s' exposa á ser fregit.»

«Qui 's fica á Cabriñana, *más pierde que gana*.»

Al baixar del vapor á La Corunya, diu que 's va comoure extraordinariament, al veure que las senyoras agitavan lo mocador, y que va exclamar:

—Las mujeres son el corazón de la patria: para ellas todavía es algo este viejo soldado.

Falta una cosa, y es saber si las senyoras agitavan el mocador per saludarlo ó per esquivarlo.

ENDAVINALLAS

XARADA

Trinitat, llum celestial
qu' en lo mon sols vas vení
per poguer ser tot per mi
fentme 'l més felis mortal:
já quantas no causa enveja
lo teu rostre tan hermós,
com la rosa en lo tres-dos
quant l' oreig la petoneja!
Hu ton cabell, negre y fi
com la prima-inversa quarta:
may del teu llabi s' aparta
un somris que fa pati.
Adios, no perdís de vista
ni un moment; ¡prenda del cor!
que t' *hu-dos-terça* ab ardor
lo teu aymat

MAQUINISTA.

ANAGRAMA

Ahir al carrer d-el Tot
lo noy gran del senyó Ambrós
total un tiro á un gos grós
y 'l tocá deixantlo mort.

SANCH DE CARGOL.

TRENCA-CLOSCAS

BENET DURALL
SARRIÁ

Formar ab aquestas llettras lo títol de una comedia catalana.

TONET BRUFAU.

GEROGLIFICH

X T T
O O O
ALS

JAR

C. NINUS.

ANTONI LOPEZ editor. Rambla del Mitj. 20

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans Salvi Ribas, Mama Dits, Calcetes C., Sarrelench Vilafranquí, Llus, Carriquiri, A. Monseny, Parrondo, Un Forcaire, Fidel Delfi, J. Asensio, A. Massagué y Epigramatich.—Lo qu' envian aquesta s-manana no fa per casa

Ciudadans F. Carreras P., J. Serrano Casatambellas, S. Rochs, Escolá Vilafranquí, Lope de Pega, Joseph Roger, Dr. Tranquill, S. del Palau, F. Ribas, M. Peidro, J. Villa y X., Joanet Xarrami, Otello, Teneb Zerep, Gonnella poetich, Nas de llana Vilafranquí, Joan Navarro, y Blanch Roser.—Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian

Ciudadá P. J.: (Montbrío): Necesitém que las noticias estiguin redactadas en forma ben concreta, y ademés que hi haja una firma coneguda que 'n respongui.—Un lector assiduo: Ho tindré present.—F. Mario: Y de las rimas qué n' ha fet? Em cambi la composició esta plena d' assonancias.—A. Llimoner: Estan bé: gracias.—Un vehi del carrer dels Hostalets: No 'ns agrada prou.—S. P. de Vilafranca: Es excessivament llarga y la versificació peca de defectuosa.—Sucre-candi: L' idees molt vella.—Romancer del Panadés: Miraré de aprofitarhe.—A. Doris: Va molt bé.—Aguileta: Idem.—P. R. (Santa Coloma): Avants de parlar del assumpto es precis que 'ns veyém per assegurar la responsabilitat de las noticias.—Mir (el comich): No té prou base perque pugja trobarse bonament la solució.—Enrich Banus: La composició adoleix de falta de novedat.—Pau dels Llassos: No 'ns fa 'l pes.—Los alumnos: Necesitém una firma coneguda que 'n respongui.—Keta Kuté y Deli: No 'ns agrada prou.—Jeph de Iespús: Mil gracias: estan molt bé.—Gustau P. V.: La composició decau y es lastima, perque 'l pensament está bé.

A CUBA

LO GENERAL
AROLAS

Dissapte próxim, 15 de Febrer **NÚMERO EXTRAORDINARI** de

LA CAMPANA DE GRACIA

CUBA * CARNAVAL POLÍTICH * ACONTEIXEMENTS * ACTUALITAT

8 planas text superior, ilustració espléndida—10 céntims